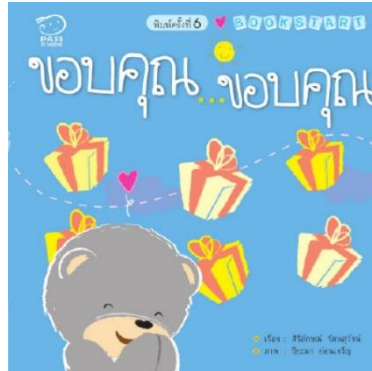

ขอบคุณ และ ขอโทษ

ขอบคุณ เป็นคำพูดที่เราจะใช้เมื่อมีใครคนใดคนหนึ่งมาแสดงน้ำใจกับเรา หรือให้ความช่วยเหลือ ไม่ว่าจะด้วยคำพูด หรือการกระทำก็ตาม

ขอโทษ เป็นคำพูดที่บอกถึงความรู้สึกเสียใจ รู้สึกผิด ที่ได้ทำให้อีกคนเสียใจ เช่น เมื่อลูกทำผิดต่อพ่อแม่ ก็ต้องรู้จักสำนึกผิด และพูดขอโทษพ่อแม่ หรือเมื่อเด็กสองคนเล่นด้วย แต่อีกคนไปตีโดนไหล่โดยที่ไม่ได้เจตนา ก็ต้องรู้จักขอโทษเพื่อนที่เล่นอยู่ด้วย การกล่าวขอบคุณ และกล่าวขอโทษ เป็นเรื่องที่ต้องมีไว้ในจิตใจได้สำนึกของมนุษย์อย่างเราๆ เพราะหากเราขาดไปซึ่งคำใดคำหนึ่ง ก็คงจะทำให้เราอยู่ในสังคมนี้ได้ยาก เพราะถ้าทำผิดก็ต้องรู้จักพูดคำว่าขอโทษ และถ้าใครที่เขาช่วยเหลือเรา เราก็ต้องรู้จักพูดคำว่าขอบคุณ เพราะนี่คือวัฒนธรรมพื้นฐานของการอยู่ร่วมกันในสังคม

ขอโทษค่ะ~

kanunu

Dek-D.com

ถ้าลูกหลานเราปากหนักไม่พูดขอโทษเวลาทำผิด ทั้งเจตนา หรือไม่เจตนา ก็แล้วแต่ จะไม่มีคำขอโทษเลย เช่นบางที เดินชนผู้ใหญ่ ก็ทำเป็นไม่รู้ไม่ชี้ ไปล้างจานทำงานแตก ก็เฉยๆ คือถ้าไม่พูด เหมือนจะไม่รู้ว่าต้องขอโทษ หรือเวลาผู้ใหญ่หรือใครทำอะไร หรือให้ของ ก็จะได้รับมาเฉยๆ เหมือนไม่ชินกับคำพูดว่า ขอบคุณ กับขอโทษเลย

ต้องสอนว่าไม่ว่าหนูจะทำอะไร เช่นเดินเฉียดๆหรือเดินชนผู้ใหญ่ เดินตดหน้าผู้ใหญ่ หนูต้องรู้จักขอโทษด้วย คนอื่นจะได้เอ็นดู ว่าเด็กคนนี้อ่อนน้อม แล้วเวลาทำอะไรผิด หนูต้องขอโทษด้วย ไม่ใช่ทำเฉยๆ

ผู้ใหญ่ต้องทำเป็นตัวอย่าง เช่นเวลาใช้เด็กหยิบของ ก็ขอบคุณเขาด้วย เช่นพูดว่าขอบใจ เวลาเราทำอะไรผิดต่อเราก็ขอโทษเด็กได้

นอกจากการรู้จักขอบคุณแล้ว คุณพ่อ คุณแม่ ผู้ปกครอง ก็ควรจะฝึกให้เด็กๆ รู้จักการขอโทษให้เป็นนิสัยด้วย โดยการทำให้เขาเห็นเป็นตัวอย่าง เช่น เมื่อทำอะไรให้ใครเสียใจหรือไม่พอใจ ก็ต้องแสดงการขอโทษ โดยการพูด “ขอโทษค่ะหรือขอโทษครับ”

เมื่อเด็กๆ ทำอะไรที่ทำให้ผู้อื่นเสียใจหรือไม่พอใจ ก็ต้องสอนให้เด็กๆ พูดคำว่า “ขอโทษค่ะหรือขอโทษครับ” ให้เป็นนิสัยค่ะ โดยอาจจะสอนเขา เมื่อเขาทำให้คุณพ่อ คุณแม่ ผู้ปกครองไม่พอใจก็ได้ค่ะ เช่น อาจจะพูดว่า “ลูกทำให้แม่เสียใจมากเลย ที่ลูกเล่นของเล่นเสร็จแล้ว แล้วไม่เก็บเข้าที่เดิม” หรือ “ลูกทำให้เพื่อนเจ็บไขหรือเปล่า”

เมื่อเด็กๆ ได้ยินประโยคเหล่านั้น ซึ่งเป็นประโยคที่แสดงความเสียใจหรือไม่พอใจของอีกฝ่าย ก็ต้องบอกให้เด็กๆ พูดคำว่า “ขอโทษค่ะหรือขอโทษครับ” กับบุคคลที่ได้รับความเดือดร้อนทันทีนะคะ เพื่อให้ติดเป็นนิสัย และยังคงแสดงถึงความใส่ใจอีกฝ่ายด้วย ว่าเขารู้สึกเสียใจกับเรื่องที่เกิดขึ้นจริงๆ และไม่ได้ตั้งใจจะทำให้เกิดเหตุการณ์แบบนั้นขึ้น

การปลูกฝังมารยาทในเด็กนั้นเริ่มทำได้ตั้งแต่อายุ 3-6 ปี โดยค่อยๆ สอนจากเรื่องในชีวิตประจำวัน เพื่อให้เด็กมีพื้นฐานชีวิตที่ดี มีนิสัยน่ารัก ดังนี้ค่ะ

1. ฝึกให้เด็กพูดมีหางเสียง มีครับ / ค่ะ ต่อท้าย ทุกๆ ครั้ง

2. พูดสวัสดิ์ ขอโทษหรือขอบคุณ โดยการสอนให้เด็กรู้จักขอโทษ เมื่อเด็กทำผิด ขอขอบคุณเมื่อได้รับความช่วยเหลือไม่ว่า

เรื่องเล็กน้อยแค่ไหนก็ตาม

3. ให้เด็กเล่นกับเด็กวัยเดียวกันที่มีนิสัยน่ารัก พูดเพราะ แล้วเด็กจะเลียนแบบและซึมซับ ลักษณะท่าทางรวมทั้งการพูดคุยอย่างไม่รู้ตัว

อย่างไรก็ตามคุณพ่อคุณแม่ควรฝึกลูกแบบค่อยเป็นค่อยไป อย่าคาดหวังมากเกินไป และอย่าทำให้เด็กคิดว่าการใช้ชีวิตบนโลกนี้ลำบาก